

Patron szkoły

Jan Kochanowski urodził się w 1530 w Sycynie koło Zwolenia.

W wieku lat czternastu został zapisany do Akademii Krakowskiej. W 1551 wyjechał za granicę. Najpierw udał się do Królewca, gdzie niewątpliwie zetknął się z myślą reformacyjną. We Włoszech był po raz pierwszy w latach 1552-55. Studiował wówczas w Padwie, zwiedził Rzym i Neapol. Do Padwy zawitał jeszcze w 1556 i 1557. Do kraju powrócił w 1559, przez Marsylię i Paryż. Pomimo podziwu dla Ronsarda pisał początkowo po łacinie. Najwcześniejszym znanym nam wierszem polskim Kochanowskiego jest O śmierci Jana Tarnowskiego...do syna jego Jana Krysztofa (1561).Powróciwszy ze studiów padewskich, trafił na dwór Jana Firleja, marszałka wielkiego koronnego, potem był dworzaninem Filipa Padniewskiego, podkanclerzego koronnego, a wreszcie Piotra Myszkowskiego, biskupa i podkanclerzego. Dzięki protekcji Myszkowskiego, któremu zadedykował swój Psalterz, uzyskał probostwo poznańskie, a potem zwoleńskie, choć obowiązków duszpasterskich nie pełnił. W okresie dworskim powstała znaczna część Fraszek i Pieśni, a także poemat Szachy. Dwie księgi Pieśni ukazały się ostatecznie w 1589, już po śmierci poety, zaś zbiór Fraszek w 1584.

W 1575 poeta ożenił się z Dorotą Podlodowską i na stałe osiadł w Czarnolesie.

Zmieniwszy orientację polityczną związał się z otoczeniem Stefana Batorego, a zwłaszcza z kanclerzem Janem Zamoyskim, na którego weselu (12 I 1578) miała swą prapremierę tragedia Kochanowskiego Odprawa posłów greckich, odebrana przez ówczesnych widzów jako zachęta do wojny z Moskwą. W 1579 ukazuje się Psalterz Dawidów w tłumaczeniu Kochanowskiego. W końcu lat 70. spadają na Kochanowskiego nieszczęścia: umiera jego brat, ok.1578 niespełna trzyletnia córka Urszula, a wkrótce potem druga córka, Hanna. Śmierć Urszuli była bezpośrednim impulsem do napisania Trenów, opublikowanych w 1580.

Po Trenach tworzył już niewiele, zajmując się głównie redakcją wcześniejszych dzieł.

Zmarł 22 VIII 1584 w Lublinie, a pochowany został w Zwoleniu.